Dosar nr. 5r-30/2024
4-24001937-12-5r-03012024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

28 mai 2024 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Radu Grecu
Grefierului Marcela Rodideal
În absența:
Petiţionarului Alexandr Solovei
Agentului constatator Fiodor Fîrfa

examinând în ședința de judecată publică contestația depusă de **Solovei Alexandr**, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 133691 din 08.12.2023, emisă de către agentul constatator din cadrul DP „Centru" a INSP al IGP a MAI, Fîrfa Fiodor , pe semnele contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, prin care **Solovei Alexandr** a fost sancţionat cu amendă în cuantum de 10 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 500 de lei cu aplicarea a 2 puncte de penalizare,

c o n s t a t ă:

La 08.12.2023, la ora 15:37, agentul constatator din cadrul DP „Centru" a INSP al IGP a MAI, Fîrfa Fiodor a încheiat procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 133691, în cadrul căruia a fost emisă decizia de sancţionare prin care **Solovei Alexandr** a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune definitivă cu amendă în cuantum de 10 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 500 de lei cu aplicarea a 2 puncte de penalizare.

În fapt, prin decizia de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 133691 din 08.12.2023, petiționarul **Solovei Alexandr** a fost sancționat contravențional, incriminându-i-se săvârșirea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, iar conform procesului verbal cu privire la contravenţie, în acţiunile persoanei a fost reţinut faptul că la 08.12.2023, la ora 15:35, în mun. Chişinău, str. Varnița 2, în calitate de conducător auto al mijlocului de transport de model "*****" cu n/î *****, a ignorat cerinţele indicatorului 3.1. *„acces interzis"*.

La data de 20.12.2023, petiționarul **Solovei Alexandr** a înaintat o contestație împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 133691 din 08.12.2023, solicitând anularea procesului verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare, cu încetarea procesului contravenţional din lipsa faptei contravenţiei.

În ședință de judecată *agentul constatator* cât și *petiționarul* nu s-au prezentat, fiind citat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin avizele de recepție

anexate la dosar, din care motiv prin prisma art. 455 Cod Contravențional, pentru a nu tergiversa examinarea cauzei, existând citarea legală a părților, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul contravențional, examinarea cauzei în lipsa acestora.

Analizând contestația și verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa și coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

Contestația împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 133691 din 08.12.2023 a fost înaintată de către petiționar la 20.12.2023, fiind înregistrată în cancelaria autorităţii constatatoare cu nr. de intrare „4271”, adică cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În drept, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Instanţa mai constată că potrivit art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 228–243 se constată şi se examinează de către *poliţie*.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 133691 din 08.12.2023.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului - verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Instanța de judecată reține că procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului/petiționarului, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și

obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de sancționare, fapt confirmat prin semnătura acestuia în toate rubricile necesare din procesul verbal cu privire la contravenție.

În aceste condiții, instanţa consideră că a fost respectat și art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului/petiționarului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, iar la momentul întocmirii, a reiterat aceleaşi obiecţii invocate şi în şedinţă de judecată.

La fel, din analiza actului menționat, instanța observă că petiționarul nu a solicitat să fie asistat de apărător sau să-i fie asigurată asistența unui interpret/traducător, iar în şedinţă de judecată, nu a susţinut necesitatea acestora, mai mult indicând că cunoaşte limba de stat.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu şi în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie, instanţa a stabilit că din cele invocate de petiționar, ultimul invocă temeiuri formale de nulitate a procesului verbal cu privire la contravenţie sau a deciziei de sancţionare şi mai consideră în aspect substanţial doar că nu este de acord cu învinuirile aduse, fără să infirme faptul că nu s-a deplasat pe acest carosabil sau că anume el a condus vehiculul vizat.

În acest context, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

La fel, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

Astfel, instanța remarcă că petiționarul **Solovei Alexandr** a fost sancționat în temeiul art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, la momentul comiterii constituia contravenție *nerespectarea de către conducătorul vehiculului a indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de interzicere şi de sens obligatoriu, a marcajului de pe partea carosabilă a drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulaţie şi a celui destinat vehiculelor de rută.*

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în contextul acuzaţiei aduse și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat în calitate de probă: procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 133691 din 08.12.2023.

Instanţa constată că în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a *procesului verbal cu privire la contravenţie* şi altor probe acumulate, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: *procesul verbal cu privire la contravenţie*, procesul verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul verbal de percheziţie, procesul verbal privind cercetarea la fața locului, procesele verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, *explicaţiile persoanei în a cărei*

privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe *baza constatărilor personale* şi a probelor acumulate, în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fie în absența sa.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 133691 din 08.12.2023 face dovada cu privire la situația faptică și încadrarea în drept stabilită de agentul constatator pe baza constatărilor sale personale în timpul depistării săvârşirii nemijlocite a contravenţiei, examinat în raport cu actele existente la dosar.

În această ordine de idei, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator și în corespundere cu art. 425 al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin proba pertinentă, concludentă și utilă cazului contravențional și anume procesul verbal cu privire la contravenţie, prin care au fost fixate încălcările admise admise corespunzător opiniei proprii a agentului constatator, care a depistat nemijlocit încălcarea admisă de conducătorul auto, din care denotă fixarea legală a încălcării admise şi constatate ulterior de angajatul poliţiei, pe când din poziţia făptuitorului nu se oferă o versiune credibilă, fiind exprimată fie prin negarea exclusiv formală a acuzaţiilor, poziţie evident contrară cu argumentele constatate şi apreciate corect de agentul constatator, fie prin invocarea diferitor erori procesuale, care ar duce la nulitatea probelor, obiecţii care la fel au fost respinse.

Or, negarea exprimată de autor în contestație vor fi apreciate exclusiv ca o manoperă certă de încercare de eschivare de la răspunderea juridică ce a survenit, nefiind stabilite argumente suplimentare, care ar cimenta versiunea oferită de făptuitor.

În aceste condiţii, instanţa reiterează că apreciază drept neîntemeiată poziţia petiţionarului, chiar dacă se invocă faptul nerecunoaşterii vinei, iar argumentele aduse în contestaţie instanţa le apreciază drept declarative şi formale, fără relevarea unor obiecţii pertinente la probatoriul acumulat de agentul constatator, or nu s-a oferit o explicaţia plauzibilă a nerespectării condiţiilor impuse prin marcajul rutier, iar în aceste condiţii, instanţa consideră că făptuitorul nici a oferit o altă versiune a evenimentelor, deşi avea acest drept în contextul în care a infirmat existenţa vinovăţiei sale, iar instanţa i-a acordat această posibilitate de multiple ori, fiind citat legal.

Respectiv, temeiul verificării a fost că făptuitorul a ignorat indicatorul "3.1" exemplificat în Anexa 3 la Regulamentul circulaţiei rutiere, care semnifică *„Acces interzis"*, care interzice accesul tuturor vehiculelor, iar încălcarea acestuia se supune astfel corect sancțiunii contravenționale prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional.

Din alt punct de vedere, conform art. 33 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 131 din 7 iunie 2007 privind siguranţa traficului rutier, conducătorul de vehicul *este <u>obligat să cunoască şi să respecte</u> Regulamentul circulaţiei rutiere*.

Respectiv, scopul urmărit de agentul constatator a fost de a asigura executarea în mod corespunzător a obligațiilor conducătorului auto prevăzute în Regulamentul circulației rutiere, precum și de a preveni săvârșirea unor noi încălcări, ce ar garanta pe viitor nu doar protecția vieții și sănătății șoferului, dar și securitatea tuturor participanților la trafic şi nu au fost

constatate anumite abuzuri sau interese ale angajatului poliţiei, care ar trezi dubii privind intima convingere a acestuia în vederea acuzării neîntemeiate a făptuitorului **Solovei Alexandr**.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt inclusiv prin probe depuse la dosar și apreciate de instanță, motiv pentru care şi adoptarea deciziei de sancţionare este una temeinică.

Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, care nu au fost răsturnate în cazul de față, iar în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator, dar și a probelor acumulate, iar petiționarului **Solovei Alexandr** i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal cu privire la contravenţie, însă nu a reușit să răstoarne aceste prezumţii de care se bucură decizia contestată, denotă comiterea certă şi cu vinovăţie a faptei contravenţiei de către făptuitor.

Prin urmare, fapta lui **Solovei Alexandr** a fost calificată corect și întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 240 alin. (1) din Codul contravențional şi mai mult ca atât, cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator, instanța apreciază că aceasta a fost a fost administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) a Codului contravențional și în limita minimă stabilită de norma specială incriminată, în vigoare la momentul comiterii şi constatării faptei, iar ca urmare, în opinia instanţei, nici sancționarea făptuitorului nu s-a făcut într-un mod sau scop abuziv, ci doar reieşind din faptul exclusiv că agentul constatator a recunoscut persoana vinovată de săvârșirea faptei, aşa cum a fost descrisă în procesul verbal cu privire la contravenţie.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codului contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

Aşadar, acțiunile lui **Solovei Alexandr** au fost calificate corect și întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, iar în aceste circumstanțe de fapt și de drept, contestația depusă de petiţionar împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 133691 din 08.12.2023 va fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

În baza materialelor cauzei contravenţionale și conform prevederilor articolelor 395 alin.(1) pct.2), 448, 460, 462 şi 465 alin.(1) din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge contestația depusă de **Solovei Alexandr** împotriva deciziei din 08.12.2023 de sancţionare a acestuia cu amendă în cuantum de 10 (zece) unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 500 (cinci sute) de lei cu aplicarea a 2 puncte de penalizare, inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 133691 din 08.12.2023, emisă de către agentul constatator din cadrul DP „Centru” a INSP al IGP a MAI, Fîrfa Fiodor , pe semnele contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Radu Grecu**